

(Tsherning) formeent, at det vil være tilstrækkeligt, at den Søfarende, naar han havde modtaget sin Søfartsbog, blev uden nogen Udskrivning ubetinget betragtet for at være indrulleret i Marinens Tjeneste, og altsaa at der ikke med Hensyn til ham skulde finde nogen Udskrivning, men ene og alene en Indkaldelse Sted. Det er efter mit Skjønnende en aldeles ny Betragtning, som jeg ikke tidligere har hørt fremkomme; men den er ogsaa meget væsentlig indgribende, og det forekommer mig, at den ikke er aldeles consequent. Den ærede Rigsdagsmand gaar ud fra, at den, der idag har Søfartsbog og begynder at fare tilspes, har derved aldeles opgivet saavel det frivillige Valg at kunne indtræde i Landhæren eller Søhæren, som ogsaa stillet sig udenfor det Valg, som efter § 16 er givet Sessionen til at bedømme, i hvilken Retning han skal anvendes, enten i Land- eller Søhæren. Han bliver saaledes, fordi han bestemmer sig til at fare tilspes og begynder at fare, underkastet en Tvang, der ikke er paalagt den, som ikke har afgivet en saadan Erklæring ved at tage Søfartsbogen, men har holdt sig passiv. Man kunde ligesaa godt sige, at den, som ikke har taget Søfartsbog eller begyndt at fare tilspes, derved har afgivet en bestemt Erklæring om, at han aldrig vil indtræde i Marinen, og dog er der, som sagt, i § 16 givet Sessionen den Ret, at den Vedkommende, i det Dieblik man igrøvt finder ham tjenlig, meget godt kan anvendes tilspes. Men den ærede Rigsdagsmand er ved sine Udtalelser gaaet ud fra den Forudsætning, at den Maade, som er foreslaaet i Udkastet til at skaffe de Søværnepligtige tilstede, ikke vilde være saahensigtsmæssig som den Maade, der af ham er antydet. I saa Henseende maa jeg tilstaae, at jeg ikke seer, hvad derved vindes, eller at man derved navnlig med større Værdighed vil kunne finde de Søværnepligtige. Naar de, efter at have modtaget Søfartsbog og gaae ud at fare tilspes, vide, at de, naar de komme tilbage igjen her til Landet, om kun for et Dieblik, kunne tages og anvendes i Marinens Tjeneste, saa vilde de i ligesaa høi Grad som nu vogte sig for at komme under disse Omstændigheder, og da gjøres der dog i ethvert Tilfælde ved nærværende Lovudkast et meget væsentligt Frem-

skridt for Marinen med Hensyn til Bequemmeligheden i at faae de Værnepligtige tilstede, idet Samtlige, som fare i indenrigsk Fart, ere forpligtede til at møde paa Sessionen og maae, naar de ikke gjøre det, underkaste sig de Følger, som i Udkastet ere foreskrevne. Det vil maaskee ogsaa have nogen Betænkelighed ved sig, at der aldeles ikke med Hensyn til de Søværnepligtige skulde foregaae nogenstomhelst Løgeunderfølgelse med Hensyn til deres Tjenstbygtighed; thi vel siges der, at den, som frivillig farer til Coffardies, ogsaa maa kunne anvendes til at tjene i Marinen; men hidtil er dette ikke blevet betragtet saaledes, og jeg troer ogsaa, at Marinen vil værges sig imod den Anskuelse, at den skulde kunne hjælpe sig med en Matros uden Hensyn til hans legemlige Tilstand paa samme Maade som Coffardimanden, der selv kan vælge. Smid- lertid er ogsaa dette Spørgsmaal af den Betskaffenhed, at det ikke er muligt for mig bestemt at sige, om jeg kan gaae ind derpaa eller ikke, før jeg seer, i hvilken Grad det vil komme til at afvige fra det, der er blevet optaget i Udkastet, om det vil være et Brud paa det Princip, hvorefter Udkastet er affattet, eller om det kan indordnes under det. — Den ærede Rigsdagsmand gjorde, navnlig i Forbindelse med dette Spørgsmaal, nogle Bemærkninger med Hensyn til § 8, om „Værnepligtens Dpshylbelse“, i hvilken Anledning han udtalte et Princip, som forekommer mig ogsaa i meget høi Grad at stemme imod det nu gjældende og deels ogsaa imod det, der er optaget i Udkastet, og som efter mit Skjønnende er af den Betskaffenhed, at ved Siden deraf vilde Lodtrækning saa at sige ikke kunne finde Sted; den ærede Rigsdagsmand meente nemlig, at Enhver, som kunde ansees for at være brugbar til enten den ene eller anden specielle Tjeneste, kan udskrives uden Videre, naar han forresten fandtes at være Værnepligtsloven undergivet; men paa den Maade vilde de blive for Løds udfærvne og blive stillede overordentlig slettere end de, der faae Lov til at deeltage i Lodtrækningen.

Hvad angaaer det af en æret Rigsdagsmand (Falleen) reiste Spørgsmaal om Udkastets § 3, navnlig hvorvidt det vilde være rigtigt at borttage den Fritagelse, som Bornhol-